



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,  
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte  
Orandi & meditandi methodo**

**Balsamo, Ignazio**

**Coloniæ Agrippinæ, 1612**

Cap. XXX. Quid faciendum durante oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)



riam fugare, suasq; preces Deo præsentare dignetur.

12. AD horum documentorū omnium obseruationem, magnam oportet adhibere diligentiam, attamen sine scrupulo, vel nimia cordis anxietate, si alicuius eorum obliuiscatur: nam sæpenumerò accidit, ijs maximè, qui in meditationis exercitio progressum aliquem fecerunt, vt sine tot præparationibus in ipso orationis exordio, ad secretiora diuini thalami introducātur. Summa est, vt ex parte nostra omnem ad hoc conferamus diligentiam, ne quicquā eorum quæ necessaria sunt, prætermittamus.

---

QVĪD FACIENDVM SIT ORATIONE DURANTE.

CAP. XXX.

QVAM DIU orationis hora durat, quatuor necessaria sunt, nimirū Oratio præparatoria, Præludia, Puncta, Colloquia. Ordo enim cunctis in rebus necessarius est, maximè cum sacræ literæ testetur, *Dei perfecta*, id est



est, ordinata, esse opera. Vt autem prædicta intelligantur, prius nomina singula explicanda sunt.

Oratio præparatoria appellatur, breuis quædam precatio, qua in orationis & meditationis exordio, omnes animæ nostræ potentias & actiones, ad purum Dei honorem & gloriam offerimus, ab eoque gratiam, meditationem ritè perficiendi postulamus, scientes nos nihil posse ex nobismetipsis, sed omnem sufficientiam nostram ex Deo esse. Posset hic oratio vocalis *Actiones nostras*, vel alia similis, adiungi.

PRAELVDIVM est veluti præambulum quoddam, animam & intelligentiam adiuuans, vt facilius meditationem ingredi valeat. Fiunt autem post orationem præparatoriam vt plurimum, duo præludia; quæ quomodo facienda sint, vt intelligatur, notandum, materiam meditationis esse duplicem: aliam corpoream, qualis est Christi Natiuitas, aliam incorpoream siue Spiritualem, qualis est peccatum.

2. Cor. 3.

QV AN-



QVANDO materia est corporea, & visibilis. Primum Præludium est imaginari locum & personas, quasi nobis essent præsentem; exempli causa, cum volumus Natiuitatem Christi meditari, Primum Præludium debet esse, proponere ante mentis oculos stabulum, præsepe, infantem paruulum, B. Virginem. S. Iosephum &c. Et quemadmodum pictores in tabulis suis ea nobis repræsentant, ita nos quoque in imaginatione ea nobis debemus repræsentare: attamen sine violentatione capitis, etenim qui imaginatione non valent cerebro facile incommodant, cum è contrario alij magnum inde sentiant adiumentum.

QVANDO materia est spiritualis, vtendum erit hac vel simili repræsentatione, exempli gratia, imaginari animam in corpore quasi in carcere inclusam, vel hominem in hac lachrymarum valle inter bruta animantia exulantem; vel cogitare se Angelis vel dæmonibus circumdatum; vel imaginari vocem aliquam de



de cælo descenderem; vel Christum aut aliquem ex Apostolis vel Prophetis, verba, quæ in meditationem assumenda sunt, pronunciantem.

SECUNDVM Præludium est, petere à Deo gratiam assequendi finem quæ in meditatione habemus propositum: videlicet dolorẽ de peccatis: Dei amorẽ, sui ipsius cognitionẽ, vel alium meditationi conuenientem.

*Colloquium & oratio*, si nomen orationis propriè sumatur, idem sunt, nihil enim aliud notant, quam sermocinationem cum Deo, vti supra dictum est. Meditationi omni siue contemplationi, necesse est orationem aliquam siue colloquium cum Deo subiungere, in qua illi gratiæ agantur; peccatorum dimissio, virtutũ augmentum, aliaque nobis necessaria petantur, atque vt verbo dicam, omnia quæ superius de gratiarum actione, petitione, oblatione &c. dicta sunt, peragantur; hoc tantum loco tria hæc adiiciam, quomodo nimirum facienda sint colloquia, quoties, & quando.

K

AD



AD *Primum* quod attinet, præter illa, quæ superiori loco de methodo gratias agendi, petendi, & offerendi, quibus rebus colloquium fere continetur, dicta sunt: nota primum, omnia hæc fieri oportere mentaliter, quamuis subiungi possit aliqua vocalis oratio meditationi congrua imo vt plurimum, ad orationis finem adijci debeat Diuina illa Christi Saluatoris oratio, per quam omnia quæ peti aut desiderari possunt, à Deo postulantur: veruntamen tractim & morosè dicenda est.

2. Vt Colloquium rectè fiat, non parum proderit, loqui Deo nonnunquam, vt filius patri, aliquando, vt discipulus magistro, seruus domino, subditus Regi: nonnunquam, vt sponsa sponso, pauper diuiti, reus iudici, infirmus medico, &c. atque assumere personam vel filij prodigi, vel cæci, claudi, aut alia infirmitate læguētis, vel proditoris, latronis, rebellis &c.

3. NON absre quoque est in colloquiis dialogum mentalem instituere, atq; introducere Deum Patrem  
ani-



animam alloquentem, & animam illi respondentem.

AD *Secundum* quod attinet, potest fieri vel vnum tantummodo colloquium, ad Deum Patrem, aut Christum Salvatorem: vel plura ad libitum meditantis; atque vt exemplo rem demonstrem, tria hac methodo institui poterunt colloquia, Primum dirigetur ad Beatissimam Virginem, quam rogabimus, vt cupitam gratiam, & alia necessaria nobis impetret, quod vbi mentaliter postulauerimus, adijci poterit Angelica salutatio. Secundum ad Christum, quatenus homo & mediator, quem suppliciter mente obtestabimur, vt eandem nobis gratiam obtineat, simulque adiungemus orationem vocalem: *Anima Christi*, vel aliam similem. Tertium ad Deum Patrem, quem obsecrabimus per merita & intercessionem Filij, & Matris, vt nobis petita largiatur, sub finem addemus orationem Dominicam.

AD *Tertium* quod spectat, proprius locus Colloquiorum est sub finem medita-

K 2 tio-



tionis, ita vt nunquam, sine huiusmodi colloquio, à meditationis loco recedatur; quamuis in ipso quoque meditationis decursu, post vnumquodque punctum aut considerationem, animâ ad desiderium alicuius rei inflammata, fieri possit. Nec obstat, quin parua meditationibus colloquia interijci possint, tum ad continuandam facilius attentionem tum ad distractiones repellendas: dico parua, quia si longiora sunt, meditationem impediunt: quamuis si Spiritu Sanctu dictante fiant, non possint non esse bona: atque idcirco nonnullos totum tempus orationis & meditationis, instar colloquij transigere cernimus.

*QVAE CONSIDERANDA  
sint super punctis meditationum.*

C A P. XXXI.

**A**BSOLVTIS ijs quæ oratione & meditationem præcedunt & comitantur: nunc paucis annotabimus, quæ super singulis punctis consideranda sint: nam hic plurimi hærent